

[Ole M. Nielsen]

Vi er meget glade for de orlovsordninger, der er etableret til uddannelse og til børnepasning. Som det vist er gået op for de fleste, ønsker vi yderligere valgfrihed for forældrene, og vi er glade for, at statsministeren brugte netop en formulering om valgfrihed i sin åbningsredegørelse. Vi ønsker ikke at bestemme, hvordan familier skal indrette sig, og vi underkender naturligvis under ingen omstændigheder den offentlige børnepasning, som er både nødvendig og ønskværdig. Vi ønsker bare valgfrihed for forældrene og for kommunerne. Der er besparelser i valgfriheden: besparelser til børnepasning og besparelser til dagpenge ved, at nogle forældre trækker sig hjem fra arbejdsmarkedet for at passe egne børn. Og i de fleste tilfælde er der også bedre trivsel.

Vi ønsker flere og bedre muligheder for omfordeling af arbejdet. Vi skal ikke indrette os efter, at vi altid skal have så mange ledige, men vi skal udnytte det onde, som ledigheden er, til noget godt. Vi skal lade dem, der ønsker hel eller delvis tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, få muligheden, så der kan blive plads til dem, der har hårdt brug for at komme på arbejdsmarkedet, specielt de unge. Vi er derfor også glade for overgangsydelsen for de 50-60-årige. Vi skal bare passe på, at den aldersgruppe ikke føler sig presset ud af arbejdsmarkedet, hvis den ikke ønsker det.

Vi er begejstrede for regeringens mange vækst- og beskæftigelsesfremmende initiativer. Vi havde naturligvis hellere set, at de ikke var nødvendige, men der er desværre ingen udsigt til, at vi finder et antal arbejdspladser i størrelsesordenen 100.000 i det private erhvervsliv inden for kortere tid. Det er derfor vigtigt at få noget fornuftigt ud af situationen. Det er fint, at vi fremrykker offentlige investeringer, får gang i byfornyelsen og får nogle håndværkere i gang med istandsættelse af private og offentlige bygninger. 50 pct.-tilskuddet til håndværkerudgifter ved boligforbedringer ser ud til at virke godt og nedbringer forhåbentlig omfanget af sort arbejde.

Mulighederne for lånoplægning hjælper mange familier ud af en knibe og stimulerer aktiviteten på boligmarkedet. Det er vigtigt, at familierne har mulighed for at tilpasse boligen efter behov. Jeg ser gerne, at omkostningerne ved at handle hus og ved at flytte reduceres yderligere i de kommende år – af hensyn til

fleksibiliteten i samfundet, hvilket især bliver vigtigt, når ledigheden kommer ned på et mere rimeligt niveau.

Kristeligt Folkeparti går ikke ind for en lånefinansieret forbrugsfest som beskæftigelsesprojekt. Vi har ikke råd til at sætte de allerede opnåede økonomiske resultater over styr. Principielt mener vi stadig væk, at det er sund økonomisk adfærd at spare op, før man forbruger.

Det samlede forbrug i Danmark af fødevarer og andet er stort nok, selv om det naturligvis altid kunne fordeles bedre. Et øget forbrug vil kun tære yderligere på klodens uerstattelige ressourcer, som vi vist bruger tilstrækkeligt af i forvejen, og belaste miljøet. Et forbrug af serviceydelser derimod, så mange af de ledige kommer i arbejde, er ønskeligt; skal vi kalde det, at vi skal have et større forbrug af hinanden.

Både i den offentlige og i den private sektor er der behov for en yderligere indsats af menneskelige ressourcer; det koster ikke mange materielle ressourcer eller indkøb fra udlandet. Det sidste er også væsentligt. Vi har ikke råd til at sætte det gode overskud, vi har på betalingsbalancen, over styr; det skal så vidt muligt fastholdes, indtil vi bliver gældfri. Det giver os handlefrihed til at løse vore egne problemer og til at deltage i løsningen af omverdens problemer.

En afvikling af gælden til udlandet er det vigtigste, men et faldende underskud på statens finanser i de nærmest følgende år er også en uomgængelig nødvendighed. Det store underskud og den enorme gæld er en hindring for handlefrihed i fremtiden, og underskuddet undergraver på længere sigt tilliden til den danske krone og hindrer, at renten kan ned sættes eller fastholdes på et lavt niveau.

Erhvervsredegørelsen er, som så meget andet i og fra regeringen, bedre end sit omdømme. Vi skal have mere gang i erhvervslivet, og det er der gode muligheder for; den danske konkurrenceevne er ikke så ringe. Erhvervslivets samlede lønomkostninger er ikke for høje i forhold til de lande, vi kan sammenligne os med, men nok i forhold til Østeuropa og Østen. Skatterne er ikke så høje, som de har været, renten er på vej ned, kronen er lidt svagere, men stabil, arbejdskraften er veluddannet og med høj moral, der bliver satset yderligere på forskning og uddannelse – alt sammen godt.